

DAS KIND

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 43. szám, 2019. október 25.

Ücsörögnek az oviban, és nagy szemekkel méregetik a fura bácsit, aki a Téalapó mellett toporog, majd a nagyszakállú helyett odanyújtja a csomagot. Ácsorognak az udvaron, s riadtan pacsiznak a hozzájuk lépő fura bácsival. Kis székükön unatkozva hallgatják a fura bácsit az ebédlőben. Elviselik, amikor a fura bácsi barackot nyom a fejükre. Sapka-sálba bugyolálva fagyoskodnak a kis utcában, míg a fura bácsi át nem vág valami szalagot.

Sok hasonló kisfilmet, fotót láttunk az elmúlt évben, években. Jó érzésű ember mély megvetéssel fordult el az ilyen „fura bácsis” akcióktól. És azt hitte, ennél nem mennek tovább.

De igen. Az egyik politikus saját gyerekeit hozza védelméül, amikor magyarázza: a polgárok érdekeit a Kanári-szigetéről is tudja képviselni (mert hogy oda költözött). Az egyik miniszter saját gyerekeire hivatkozik – „a nagymama közelében akartak lenni” –, amikor várbeli lakásügye kerül elő.

„Nicht vor dem Kind” – szól a figyelmeztetés. Hol vannak ők már ettől?